

έθηκεν ὅτι ἵνα ἀποφύγη πᾶσαν ἐκ μέρους αὐτῶν ἀδιακρισίαν κατὰ τὸ διάστημα τῆς συνδιαλέξεως, εἶχε κλειδώσει ὅλους.

Αἱ ἀθροαὶ αὐταὶ ἀποδείξεις ἐνεθάρρουν αὐτὸν· αἱ διαθεβιαῖοις του βαθμηδὸν ἐλέγοντο μετ' ὀλιγωτέρας θετικότητος, καθ' ὅσον προέβαινον αἱ ἔρευναὶ ἀνευ ἀποτελέσματος. Ἐπὶ τέλους, γελᾶσας διὰ τὸν τρόπον του, διεκήρυξεν ὅτι προφανῶς ἦτο πλάνη τῆς φαντασίας του· ἤρνηθη ὅμως νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν διακοπεῖσαν συνομιλίαν, ἐνθυμηθεὶς αἰφνης ὅτι ἡ ὥρα ἦτο δύο μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἐπὶ τούτοις, οἱ δύο ἀξιάγαστοὶ ἐκείνοι ἄνδρες ἀπεχωρίσθησαν ἀλλήλων.

*Ἐπιτα συνέξια.

**Π

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις: Γ. Ζωχιού.]

37.

Ἐξ ὑπερηφανείας μᾶλλον ἢ ἐξ ἀγαθότητος κατακρίνομεν τοὺς ἀμαρτάνοντας· νουθετοῦμεν δὲ αὐτούς, οὐχὶ πρὸς διόρθωσιν αὐτῶν, ἀλλ' ὅπως πείσωμεν αὐτούς ὅτι ἡμεῖς πόρρω τῆς ἀμαρτίας ἀπέχομεν.

38.

Ὑποσχόμεθα ἐπὶ τῇ βάσει ἐλπίδων, τηροῦμεν δὲ τὰς ὑποσχέσεις ἡμῶν, ὑπὸ φόβων ἐπηρεαζόμενοι.

39.

Τὸ συμφέρον παντοίας λαλεῖ γλώσσας, μυστήρια δὲ ὑποκρίνεται πρόσωπα, καὶ αὐτὸ τὸ τοῦ ἀφιλοκερδοῦς.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

6.

Ἡ γνωστὴ γελοιογραφικὴ ἔφημερίς τοῦ Λονδίνου Punch ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως στίχους τινὰς περὶ Ἑλλάδος, ὧν ἡ μετάφρασις ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ λογίου συνδρομητοῦ τῆς Ἑστίας:

Ἡ Ἑλλάς ἔχει παρελθόν, ὡς τὸ γνωρίζει ὅλη ἡ γῆ.
Ἐχει καὶ μέλλον ἢ Ἑλλάς: ὁ Βηκουσαφίδ τ' ὁμολογεῖ.
Πλὴν θέλει, πλὴν τοῦ μέλλοντος καὶ παρελθόντος, καὶ παρὸν Ὀλίγον· Κρήτην, Ἡπειρον, ... Ἄψ τὸν καλὸν τῆς τὸν καιρῶν.

7.

Ἡ σύζυγος πρὸς τὸν σύζυγον:

— Δὲν ἠξέρω, μὰ τὴν ἀλήθειαν, τίνος τῶν δύο μας ἐπῆρε ἡ κόρη μας τὴν κακὴν γλώσσαν ποῦ ἔχει. Βεβαιῶς δὲν τὴν ἐπῆρε ἀπὸ ἐμέ.

Ὁ σύζυγος πρὸς τὴν σύζυγον:

— Χωρὶς ἄλλο, ἀφοῦ ἔχεις ἀκόμη τὴν ἰδικήν σου.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὁ ἄνθρωπος σιγᾷ πολλάκις, σκυθρωπάζει, καὶ ἀναμνησκαται τοῦ παρελθόντος· διότι τὸ παρελθόν εἶνε ἡ κυρία τῆς ψυχῆς του πατρὸς, καὶ ποθεῖ νοσταλγῶν τὰ αἰσθήματα, ὅσα, καὶ τοὶ ἀλγεῖνᾶ, συνεκίνησαν ἄλλοτε τὴν ψυχὴν του. (Ἑρρίκος Ἀϊνε).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Χάριν τῶν περιέργων τῶν ἐπιθυμούντων νὰ μάθωσι τίνες τῶν ἀνθρώπων εἶνε μᾶλλον φιλόκαπνοι, ἀνατυποῦμεν τοὺς ἐπομένους ἀριθμοὺς, δηλοῦντας τὴν κατὰ μέσον ὄρον ἐτησίαν κατανάλωσιν ὑπ' ἑνὸς ἀνθρώπου ἐν τοῖς διαφόροις ἔθνεσι. Καὶ δὴ ἐν Αὐστρίᾳ 1 χιλιόγραμμον καὶ 48 γρ· ἐν Οὐγγαρίᾳ 0,87· ἐν Γαλλίᾳ 0,89· ἐν Ἰταλίᾳ 0,708· ἐν Γερμανίᾳ 1,83· ἐν Ἀγγλίᾳ 0,690· ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς 4,600. Κατὰ ταῦτα λοιπὸν ἡ Γερμανία καὶ αἱ Ἡνωμέναις Πολιτεῖαι κατέχουσι τὸν πρῶτον τόπον. Ἐὰν δὲ τις ἐλάβανε τὸν κόπον νὰ ὑπολογίσῃ καὶ τὴν ἐν Ἑλλάδι κατανάλωσιν, πιθανώτατα ἤθελεν εὐρεῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς ἔχει τοῦλάχιστον τὰ δευτερεῖα, καθ' ὅσον δύναται τις νὰ κρίνῃ ἐκ τοῦ πυκνοῦ πλήθους τῶν ἐν Ἀθήναις καπνοπωλείων.

Τὸ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τεμάχιον σιδήρου εἶνε πρᾶγμα κινδυνωδέστατον καὶ ὀδυνηρότατον καὶ δυσθεράπευτον λίαν. Ἀγγλος τις σιδηρουργὸς ἐν ᾧ ἐσφυρηλάτει ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τεμάχιον σιδήρου, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ἀριστερὸν ὀφθαλμὸν του μόριόν τι τοῦ μετάλλου τούτου· φόβος δὲ ὑπῆρχε μήπως πάθῃ ὁ ὀφθαλμὸς. Οἱ ἰατροὶ ποιήσαντες συμβούλιον ἀπεφάνθησαν ὅτι οἰαδῆποτε ἐγχειρίσις εἶνε ἀδύνατος. Ἐν τῇ γενικῇ δὲ πάντων ἀμηχανίᾳ καὶ ἀπορίᾳ ἰατροῦς τις προσέτεινε νὰ κρατήσωσι πρὸ τοῦ πάσχοντος ὀφθαλμοῦ τεμάχιον σιδήρου ἰσχυρῶς μαγνητισμένον. Τούτου δὲ γενομένου ἅμα ὡς ἀπείχεν ὁ μαγνήτης ὑποχιλιόμετρά τινα ἀπὸ τοῦ κρουσταλλώδους, τὸ μόριον τοῦ σιδήρου ἐξῆλθεν ἐκείθεν ὅθεν εἶχεν εἰσδύσει, φερόμενον πρὸς τὸν μαγνήτην, καὶ ἐστάθη ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ κερατοειδοῦς· τότε δὲ πλέον ἦτο εὐκόλον νὰ ἐξαχθῇ ὑπὸ τοῦ χειρουργοῦ, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Νέα αὕτη καὶ ἐπιτυχὴς ἐφαρμογὴ τοῦ μαγνήτου εἰς τὴν χειρουργικὴν.

Ἐν τῇ σελίδι τῶν Ἀγγελιῶν τῆς Βελγικῆς Ἀνεξαρτησίας εἶδομεν ἐσχάτως νέου εἰδους ἀγγελίαν πρὸς ἀναζήτησιν φυγοδικούντος ἀνθρώπου. Εἶχε δὲ αὕτη ὡς ἐξῆς:

«Δεκακισχίλια φράγκα θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν ὅστις ἀνακαλύψῃ καὶ συλλάβῃ τὸν βέλγον Αἰμύλιον Δεγροῦιττερς.»

Ὑπὸ τὰς λέξεις δὲ ταύτας ὑπῆρχεν ἡ εἰκὼν τοῦ ζητουμένου καὶ ἡ τῆς γυναικὸς του, ἧτις ἐφυγε καὶ αὕτη παρακολουθήσασα τὸν ἄνδρα τῆς

Εἰς Ἀναγνωστῆς.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Τὸ πρῆξιμον καὶ ὁ πόνος ὁ προερχόμενος ἐκ κεντήματος μελίσης ἢ σφιγκτός, εὐκόλως διαλύεται, ἐὰν ἐπιτεθῇ πάραυτα ἐπὶ τοῦ προσβληθέντος μέλους—μετὰ προηγουμένην ἐξαγωγὴν τοῦ κέντρου τοῦ ἐντόμου—ἡμισυ κρομμύου, εἰς δύο μέρη κεκομμένου.